

משניות סדר נשים

על פי מהדורת הרב דוד אלטאראס ז"ל
שהודפס בשנת ה'תק"ע בעיר פיסא

פה ירושלים יע"א
שנת דובר שלום לכל עמו לפ"ק

הוצאת חטף-סגול

2023

הובא לדפוס באמצעות $\text{\LaTeX}$ ע"י שמעון מונטגיו

תפלת ר' נחוניא בן הקנה שחייב לאומרה כל הנכנס לבית המדרש ללמוד
יהי רצון מלפניך יי אלהי שלא יאָרע דְבַר תְּקֻלָּה עַל יְדֵי וְלֹא אֶכְשֶׁל
בְּדַבֵּר הִלְכָה וַיִּשְׁמַחוּ בִּי חֲבִירֵי וְלֹא אֹמֵר עַל טְהוֹר טָמֵא וְלֹא עַל
טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל מִתֵּר אֶסוּר וְלֹא עַל אֶסוּר מִתֵּר וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבִירֵי
בְּדַבֵּר הִלְכָה וַאֲשַׁמַּח בָּהֶם:

והאר"י צוק"ל היה אומר אחר תפלה זו שני פסוקים אלו

כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:
גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ:

קודם הלימוד

כתוב בספר תוצאות חיים כשפותח הספר ללמוד בו יאמר

הִנְנִי רוֹצֶה לְלַמֹּד כְּדֵי שֶׁיֵּבִיאֵנִי תִלְמוּד זֶה לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מַדּוֹת
יִשְׁרוֹת וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה וְהִרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא וְשִׁכְנִיתִיה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ וַיְהִי נֹעֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

משניות סדר נשים

יש בו ז' מסכתות וזהו סדורן

א יבמות טז פרקים ב כתובות יג פרקים ג קדושין
יד פרקים ד גיטין ט פרקים ה סוטה ט פרקים ו נדרים
ז נזיר ט פרקים ח הכל ע"א פרקים:

אבל כפי סדר תוספת יום טוב כך הוא

יבמות כתובות נדרים נזיר סוטה גיטין קדושין

אבל הר"ם סידר גיטין אחר נזיר

ואלו ואלו דברי אלהים חיים:

מסכת יבמות

יום יוד

פרק א

חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן
מן החליצה ומן היבום עד סוף העולם ואלו הן
בתו ובת בתו ובת בנו בת אשתו ובת בנה ובת בתה
חמותו ואם חמותו ואם חמיו אחותו מאמו ואחות
אמו ואחות אשתו ואשת אחיו מאמו ואשת אחיו שלא
היה בעולמו וכלתו הרי אלו פוטרות צרותיהן וצרות
צרותיהן מן החליצה ומן היבום עד סוף העולם וכלן
אם מתו או מאנו או נתגרשו או שנמצאו אילוניות
צרותיהן מתרות ואי אתה יכול לומר בחמותו (ובאם
חמותו) ובאם חמיו שנמצאו אילוניות או שמאנו:

ב כיצד פוטרות צרותיהן היתה בתו או אחת מכל
העריות האלו נשואה לאחיו ולו אשה אחרת ומת
כשם שבתו פטורה כך צרתה פטורה הלכה צרת בתו
ונשאת לאחיו השני ולו אשה אחרת ומת כשם שצרת
בתו פטורה כך צרת צרתה פטורה אפילו הן מאה
כיצד אם מתו צרותיהן מתרות היתה בתו או אחת מכל
העריות האלו נשואה לאחיו ולו אשה אחרת מתה
בתו או נתגרשה ואחר כך מת אחיו צרתה מתרת וכל
היכולה למאן ולא מיאנה צרתה חולצת ולא מתבימת:

^א שש עריות חמורות מאלו. מפני שנשואות לאחרים צרותיהן מתרות. אמו. ואשת אביו. ואחות אביו. אחותו מאביו. ואשת אחי אביו. ואשת אחיו מאביו:

^ד בית שמאי מתירין הצרות לאחים. ובית הלל אוסרין. חלצו. בית שמאי פוסלין מן הכהנה. ובית הלל מכשירין. נתיבמו בית שמאי מכשירין. ובית הלל פוסלין. אף על פי שאלו (אוסרין ואלו מתירין. אלו) פוסלין ואלו מכשירין. לא נמנעו בית שמאי מלשא נשים מבית הלל. ולא בית הלל מבית שמאי. כל הטהרות והטמאות שהיו אלו מטהרין ואלו מטמאין. לא נמנעו עושין טהרות. אלו על גבי אלו:

פרק ב

כיצד אשת אחיו שלא היה בעולמו. שני אחים ומת אחד מהם. ונולד להם אח. ואחר כך יבם השני את אשת אחיו ומת. הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו. והשניה משום צרתה. עשה בה מאמר ומת. שניה חולצת ולא מתיבמת:

^ב שני אחים ומת אחד מהן. ויבם השני את אשת אחיו. ואחר כך נולד להן אח ומת. הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו. והשניה משום צרתה. עשה בה מאמר ומת. השניה חולצת ולא מתיבמת. רבי

שִׁמְעוֹן אוֹמֵר מִיָּבֵם לְאִיזוֹ מִהֵן שִׁירָצָה. אוֹ חוֹלֵץ לְאִיזוֹ
מִהֵן שִׁירָצָה:

^ג כָּלֹל אָמְרוּ בִּיבָמָה. כָּל שֶׁהִיא אֲסוּרָה אֲסוּר עָרוּהָ
לֹא חוֹלֶצֶת וְלֹא מְתִיבָמָת. (אֲסוּרָה) אֲסוּר מִצֹּה וְאֲסוּר
קְדוּשָׁה. חוֹלֶצֶת וְלֹא מְתִיבָמָת. אַחֲוָתָה שֶׁהִיא יִבְמָתָה.
חוֹלֶצֶת אוֹ מְתִיבָמָת:

^ד אֲסוּר מִצֹּה שְׁנִיּוֹת מִדְּבָרִי סוֹפְרִים. אֲסוּר קְדוּשָׁה
אֲלֻמָּנָה לִכְהֵן גָּדוֹל. גְּרוּשָׁה וְחִלוּצָה לִכְהֵן הַדִּיּוֹט. מִמְּזֻזָּת
וְנִתְיָנָה לְיִשְׂרָאֵל. וּבֵת יִשְׂרָאֵל לְנִתִּין וּמִמְּזֻזָּה:

^ה מִי שֵׁישׁ לוֹ אֶחָ מִכָּל מְקוֹם. זֹקֵק אֶת אִשְׁתּוֹ אֶחָיו
לִיְבוּם. וְאֶחָיו לְכָל דְּבָר. חוּץ מִמִּי שֵׁישׁ לוֹ מִן הַשְּׁפָחָה
וּמִן הַנִּכְרִית. מִי שֵׁישׁ לוֹ בֶּן מִכָּל מְקוֹם. פּוֹטֵר אִשְׁתּוֹ אָבִיו
מִן הַיְבוּם. וְחַיִּיב עַל מִכְתּוֹ וְעַל קִלְלָתוֹ. וּבָנָה לְכָל דְּבָר.
חוּץ מִמִּי שֵׁישׁ לוֹ מִן הַשְּׁפָחָה וּמִן הַנִּכְרִית:

^ו מִי שֶׁקִּדַּשׁ אֶחָת מִשְׁתֵּי אַחֲיוֹת. וְאִינוּ יוֹדְעֵי אִיזָה מִהֵן
קִדַּשׁ. נוֹתֵן גֵּט לָזוֹ וְגֵט לָזוֹ. מֵת וְלוֹ אֶחָ אֶחָד. חוֹלֵץ
לְשִׁתְּיָהֶן. הֵיוּ לוֹ שְׁנַיִם. אֶחָד חוֹלֵץ וְאֶחָד מִיָּבֵם. קִדְּמוּ
וּכְנָסוּ. אֵין מוֹצִיאִין מִיָּדָם: